

Քառասուներորդ համարի թաքնված պատմությունը — համար տասնչորս

Երկրորդ վայր — Մաս առաջին

Jeff Pippenger

2026-06-05

Նախորդ հոդվածում մենք հինգերորդ փողի մարգարեական բնութագրերը, որը առաջին վայն է, համապատասխանեցրինք շուտով եկելիք կիրակնօրյա օրենքին: Հինգերորդ փողը՝ որպես վերջին երեք փողերից առաջինը, դիտարկելով այն մոտեցմամբ, որ առաջինը պատկերավորում է վերջինը, առաջին վայի իսլամի մարգարեական դերը համընկնում է Հայտնություն տասնմեկերորդ գլխի երկրաշարժի հետ: Շաբաթօրյա ժողովի այդ հոդվածը քննարկելու հաջորդ օրը ես մի ընկերոջից էլեկտրոնային նամակ ստացա, և ընկերս նույնպես փորձում էր վեցերորդ փողը, որը երկրորդ վայն է, համապատասխանեցնել շուտով եկելիք կիրակնօրյա օրենքին: Սա վավերական մոտեցում է, որովհետև վերջին երեք փողերը երեք վայեր են:

Եվ տեսա ու լսեցի մի հրեշտակ, որ թռչում էր երկնքի մեջտեղով և բարձր ձայնով ասում էր. «Վա յ, վա յ, վա յ երկրի բնակիչներին՝ այն երեք հրեշտակների փողի մյուս ձայների պատճառով, որոնք դեռ պիտի հնչեն»: Հայտնություն 8:13.

Վերջին երեք փողերը յոթ փողերի մեջ առանձին խորհրդանիշ են, ինչպես վերջին երեք եկեղեցիները առանձնանում են առաջին չորսից, և վերջին երեք կնիքներն էլ առանձնանում են յոթ կնիքների մեջ: Այս մարգարեական ճշմարտությունը տարիների ընթացքում հաճախ է արծարծվել: Առաջին և երրորդ վայնասունը որպես ալֆա և օմեգա խորհրդանիշ դիտարկելուց բխող լույսը նկատի ունենալու հետ մեկտեղ, մենք պետք է նաև երեք վայնասունները դիտարկենք որպես մարգարեության եռակի կիրառում:

Մարգարեության եռակի կիրառությունը ցույց է տալիս, որ առաջին և երկրորդ վայերի բոլոր մարգարեական բնութագրերը պիտի առկա լինեն երրորդ վայում: Առաջին վայը Արաբիայի իսլամն էր, իսկ երկրորդ վայը՝ Թուրքիայի իսլամը: Առաջին վայի նպատակը «տանջելն» էր, իսկ երկրորդ վայինը՝ մարդկանց երրորդ մասը «սպանելը»:

Առաջին վայի չարչարանքը

Եվ նրանց տրվեց, որ չսպանեն նրանց, այլ հինգ ամիս տանջեն. և նրանց տանջանքը նման էր կարիճի տանջանքին, երբ նա խայթի մարդուն: ... Եվ նրանք ունեին կարիճների նման պոչեր, և նրանց պոչերի մեջ խայթոցներ կային. և նրանց իշխանությունը մարդկանց վնասելու համար հինգ ամիս էր: Հայտնություն 9:5, 10.

Երկրորդ վայի մահը

Եվ արձակվեցին այն չորս հրեշտակները, որոնք պատրաստված էին ժամի, օրվա, ամսվա և տարվա համար, որպեսզի սպանեն մարդկանց երրորդ մասը: ... Այս

երեքով սպանվեց մարդկանց երրորդ մասը՝ կրակից, և ծխից, և ծծումբից, որ ելնում էր նրանց բերաններից: Հայտնություն 9:15, 18.

Մարդկանց այն երկու երրորդը, որոնք չսպանվեցին, չապաշխարեցին:

Եվ մնացած մարդիկ, որոնք չսպանվեցին այս պատուհասներով, այնուամենայնիվ չապաշխարեցին իրենց ձեռքի գործերից, որպեսզի չերկրպագեն դներին և ոսկուց, արծաթից, պղնձից, քարից ու փայտից կուռքերին, որոնք ո՛չ տեսնել կարող են, ո՛չ լսել, ո՛չ էլ քայլել. և չապաշխարեցին իրենց սպանությունների, ո՛չ իրենց կախարդությունների, ո՛չ իրենց պոռնկության, ո՛չ էլ իրենց գողությունների համար: Հայտնություն 9:20, 21.

Յոթ փողերը նախատիպում են յոթ վերջին պատուհասները, և քսաներորդ համարում փողերը կոչվում են պատուհասներ: Միացյալ Նահանգները վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միության մեկ երրորդն է, և այն, որպես վեցերորդ թագավորություն, սպանվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Նրա մահը պատճառվեց կեղծ երկրպագության հետևանքով, որը նախատիպված է «նրանց ձեռքերի գործերով», «դների և ոսկուց, արծաթից, պղնձից, քարից և փայտից կուռքերի» «երկրպագությամբ», «սպանություններով», «կախարդություններով», «պոռնկությամբ» և «գողությամբ»:

Կեղծ երկրպագությունը, որը խորհրդանշված է կիրակնօրյա երկրպագությամբ, այն «պատճառն» է, որի համար պետք է ապաշխարել, սակայն նրանք չապաշխարեցին, ուստի «հետևանքը» Իսլամի մորեխների բերած տանջանքն ու մահն է: Թեև մարդկանց մեկ երրորդը՝ Միացյալ Նահանգները, կործանվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, մնացած երկու երրորդը չեն ապաշխարում:

Վայեր և հրեշտակներ

Առաջին և երկրորդ վայերը համապատասխանում են միլլերական պատմության առաջին և երկրորդ հրեշտակներին, և այդ պատմությունը մինչև վերջին տառը կրկնվում է հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ: Հարյուր քառասունչորս հազարի պատմությունը երրորդ հրեշտակի պատմությունն է և համապատասխանում է երրորդ վային: Ինչպես միլլերական պատմության նշանաքարերը կրկնվում են հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ, այնպես էլ առաջին և երկրորդ վայերի նշանաքարերը պիտի կրկնվեն երրորդ հրեշտակի պատմության մեջ:

«Առաջին և երկրորդ պատգամները տրվեցին 1843 և 1844 թվականներին, և այժմ մենք գտնվում ենք երրորդի հռչակման ներքո. սակայն այդ երեք պատգամներն էլ դեռ պետք է հռչակվեն: Այժմ էլ նույնքան էական է, որքան երբևէ նախկինում, որ դրանք կրկնվեն նրանց, ովքեր որոնում են ճշմարտությունը: Գրիչով և խոսքով մենք պետք է հնչեցնենք հռչակումը՝ ցույց տալով դրանց հերթականությունը և այն մարգարեությունների կիրառությունը, որոնք մեզ հասցնում են երրորդ հրեշտակի պատգամին: Առաջինի և երկրորդի առանց երրորդ լինել չի կարող: Այս պատգամները մենք պետք է տանք աշխարհին՝ հրատարակությունների միջոցով, քարոզներով, մարգարեական պատմության ընթացքի մեջ ցույց տալով այն բաները, որոնք եղել են, և այն բաները, որոնք լինելու են»: Selected Messages, book 2, 104.

Մեր գործը՝ որպես մարգարեության ուսանողների, առաջին և երկրորդ հրեշտակների լուրերը միավորելն է երրորդ հրեշտակի լուրի մեջ: Առանց առաջին երկու լուրերի չես կարող ունենալ երրորդ լուր, որովհետև «առաջինի և երկրորդի առանց չի կարող լինել երրորդ»: Սա ճշմարիտ է «հերթականության» առումով, որովհետև եթե չկա առաջինն ու երկրորդը, ապա երրորդը իրականում առաջինն է: Սա նաև ճշմարիտ է «բովանդակության» առումով, որովհետև առաջինի և երկրորդի մարգարեական բնութագրիչները նույնականացնում են երրորդի բնութագրիչները: Մաթեմատիկորեն չկա երրորդ՝ առանց առաջինի և երկրորդի, և մարգարեորեն երրորդ հրեշտակի մեջ չկան սահմանագծեր, եթե դուրս են թողնվում առաջինի և երկրորդի սահմանագծերը:

«Աստված Հայտնություն 14-ի պատգամներին տվել է նրանց տեղը մարգարեության շղթայում, և նրանց գործը չպետք է դադարի մինչև այս երկրի պատմության ավարտը: Առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատգամները դեռևս ճշմարտություն են այս ժամանակի համար և պիտի ընթանան զուգահեռաբար այն պատգամին, որ հաջորդում է դրանց: Երրորդ հրեշտակը բարձր ձայնով հռչակում է իր նախազգուշացումը: «Սրանցից հետո, — ասաց Հովհաննեսը, — ես տեսա մի այլ հրեշտակ, որ իջնում էր երկնքից՝ ունենալով մեծ իշխանություն, և երկիրը լուսավորվեց նրա փառքից»: Այս լուսավորության մեջ միավորված է բոլոր երեք պատգամների լույսը»: The 1888 Materials, 803, 804.

Մեր գործն է միլլերիստների շարժման մեջ ցույց տալ «մարգարեական պատմության գծի մեջ եղած բաները» և հարյուր քառասունչորս հազարի շարժման մեջ՝ «այն բաները, որ պիտի լինեն»:

«Տերը պատրաստվում է պատժել աշխարհը իր անօրենության համար: Նա պատրաստվում է պատժել կրոնական մարմիններին այն լույսն ու ճշմարտությունը մերժելու համար, որ տրվել է նրանց: Մեծ պատգամը, որը միավորում է առաջին, երկրորդ և երրորդ հրեշտակների պատգամները, պետք է տրվի աշխարհին: Սա պիտի լինի մեր աշխատանքի հիմնական բեռը»: The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

Առաջին և երկրորդ հրեշտակների լուրի միավորումն է, որ լուսավորում է երկիրը, երբ Հայտնության տասնութերորդ գլխի հրեշտակը իջնում է: Նա ասաց. «Այս բաներից հետո, — ասում է Հովհաննեսը, — տեսա մի ուրիշ հրեշտակ, որ իջնում էր երկնքից ունենալով մեծ իշխանություն, և երկիրը լուսավորվեց նրա փառքով»: Այս լուսավորության մեջ միավորված է բոլոր երեք լուրերի լույսը»: «Լուսավորությունը», որ կապված է այն բանի հետ, որ «երկիրը» «լուսավորվում է», իրականացվում է այն ժամանակ, երբ «բոլոր երեք լուրերի լույսը միավորվում է»: Տոդ առ տոդ երեք լուրերը միավորելու գործը՝ Միլլերական պատմությունը հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության հետ զուգահեռ դնելու միջոցով, պետք է իրականացվի նաև երեք վայերի հետ:

Բաբելոնի անկումը, ինչպես այն հռչակվեց երկրորդ հրեշտակի կողմից, չի կարող առանձնացվել առաջին հրեշտակի լուրից: Առաջին հրեշտակի լուրը 1843 թվականին նույնացրեց Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստը, և երբ այդ լուրը ձախողվեց, լուրի

ագդեցությունը ծնեց բողոքական եկեղեցիների անկումը: Ագդեցությունը երկրորդ հրեշտակն էր, պատճառը՝ առաջին հրեշտակի ձախողումը: Եթե առաջին հրեշտակը չլիներ, ապա չէր լինի նաև Բաբելոնի անկումը, ինչպես հռչակվեց երկրորդ հրեշտակի կողմից: Այն տարրը, որ կապում էր պատճառը և հետևանքը, «Ժամանակն» էր: «Ժամանակը» (1843) չիրականացավ, և այդ ձախողումն առաջ բերեց «հետևանքը»: «Պատճառը» այն սխալն էր՝ նույնացնելը, թե այն երեք մարգարեությունները, որոնց Միլլերը սխալմամբ եզրակացրել էր, թե կավարտվեն մոտ 1843 թվականին: 1335, 2300 և 2520 տարիների այդ երեք մարգարեությունները Միլլերը կարծում էր, որ կավարտվեն Քրիստոսի՝ 1843 թվականին ամպերի մեջ գալով: Երբ ժամանակային մարգարեությունները, որոնք Միլլերը սխալմամբ էր հասկացել, ձախողվեցին, դա բողոքականներին պատճառ տվեց մերժելու առաջին հրեշտակի լուրը, և երկրորդ հրեշտակը եկավ: Առաջին հրեշտակը «պատճառն» էր, իսկ երկրորդը՝ «հետևանքը»:

Առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատգամները չեն կարող բաժանվել, որովհետև դրանք մարգարեականորեն կապված են մարգարեական ժամանակով: Առաջին և երկրորդ վայերը նույնպես մարգարեականորեն կապված են «Ժամանակով»: Առաջին վայի ժամանակային մարգարեությունը, որը ցույց է տալիս տանջանքի հարյուր հիսուն տարին, ավարտվում է ճիշտ այնտեղ, որտեղ սկսվում է երկրորդ վայի՝ սպանող, երեք հարյուր ինսունմեկ տարվա և տասնհինգ օրվա ժամանակային մարգարեությունը: Ժամանակի մարգարեությունը կապում է առաջին և երկրորդ վայերը, ինչպես նաև առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատգամները:

Առաջին և երկրորդ վայերի ժամանակային մարգարեությունների իրականացումը գորացրեց առաջին հրեշտակի լուրը և Հայտնություն տասի հրեշտակին իջեցրեց, որպեսզի իր փառքով լուսավորի աշխարհը: Խոսելով առաջին հրեշտակի մասին՝ Քույր Ուայթը արձանագրել է, որ իրեն «ասվեց, թե նրա առաքելությունն էր իր փառքով լուսավորել երկիրը և զգուշացնել մարդուն Աստծու գալիք բարկության մասին»: Սա հենց նույն առաքելությունն է, ինչ Հայտնություն տասնութի երրորդ հրեշտակի առաքելությունը:

«Հրեշտակը, որ միանում է երրորդ հրեշտակի պատգամի հռչակմանը, իր փառքով պիտի լուսավորի ամբողջ երկիրը: Այստեղ մարգարեացվում է համաշխարհային ընդգրկում և անսովոր զորություն ունեցող մի գործ: 1840–44 թվականների ադվենտիստական շարժումը Աստծո զորության փառավոր դրսևորում էր. առաջին հրեշտակի պատգամը հասավ աշխարհի բոլոր միսիոներական կայաններին, և որոշ երկրներում արձանագրվեց այնպիսի մեծագույն կրոնական հետաքրքրություն, ինչպիսին որևէ երկրում չէր տեսնվել տասնվեցերորդ դարի Բաբելոնիումից ի վեր. սակայն այս ամենը պիտի գերազանցվի երրորդ հրեշտակի վերջին նախազգուշացման ներքո տեղի ունեցող հզոր շարժմամբ:»

«Գործը նման կլինի Հոգեգալստյան օրվան: Ինչպես «առաջին անձրևը» տրվեց՝ Սուրբ Հոգու հեղմամբ ավետարանի սկզբում, որպեսզի պատճառ դառնա թանկագին սերմի ծլարձակմանը, այնպես էլ «վերջին անձրևը» պիտի տրվի նրա ավարտին՝ հունձքի հասունացման համար: «Այն ժամանակ պիտի ճանաչենք, եթե

շարունակենք ճանաչել Տիրոջը. Նրա ելքը պատրաստ է ինչպես արշալույսը, և Նա պիտի գա մեզ մոտ անձրևի պես, ինչպես վերջին և առաջին անձրևը՝ երկրի վրա»։ Ովսեա 6:3: «Ուրեմն ուրախացե՛ք, Միոնի որդիներ՛ք, և ցնծացե՛ք ձեր Տեր Աստծով, որովհետև Նա ձեզ տվել է առաջին անձրևը չափով, և ձեզ համար անձրև պիտի իջեցնի՝ առաջին անձրևը և վերջին անձրևը»։ Հովել 2:23: «Եվ վերջին օրերում, ասում է Աստված, Իմ Հոգուց պիտի հեղեմ ամեն մարմնի վրա»։ «Եվ պիտի լինի, որ ամեն ոք, ով Տիրոջ անունը կանչի, պիտի փրկվի»։ Գործք 2:17, 21:»

«Ավետարանի մեծ գործը չպետք է ավարտվի Աստծո գործության դրսևորմամբ ավելի նվազ, քան այն, ինչը նշանավորեց նրա սկիզբը։ Այն մարգարեությունները, որոնք կատարվեցին վաղ անձրևի թափմամբ՝ ավետարանի բացման ժամանակ, կրկին պիտի կատարվեն վերջին անձրևի մեջ՝ նրա ավարտին։ Ահա «գովացման ժամանակները», որոնց էր սպասումով նայում Պետրոս առաքյալը, երբ ասում էր. «Ապաշխարեցե՛ք ուրեմն և դարձի՛ եկեք, որպեսզի ձեր մեղքերը ջնջվեն, երբ Տիրոջ ներկայությունից գան գովացման ժամանակները, և Նա ուղարկի Հիսուսին»։ Գործք 3:19, 20»։ Մեծ պայքարը, 611:

Առաջին և երկրորդ վայի ժամանակային մարգարեությունների կատարյալ իրականացումը հրեշտակին իջեցրեց, որպեսզի 1840 թվականին իր փառքով լուսավորի երկիրը՝ այդպիսով զորացնելով առաջին հրեշտակի պատգամը, իսկ երրորդ վայի իրականացումը հրեշտակին իջեցրեց, որպեսզի 9/11-ին իր փառքով լուսավորի երկիրը՝ այդպիսով զորացնելով երրորդ հրեշտակի պատգամը։ Երկրի լուսավորումը կատարվում է երկու շարժումների միավորմամբ՝ զուգահեռ կիրառությամբ, տող առ տող։ Երեք վաների պատգամն է, որ զորացնում է երեք հրեշտակների պատգամը։ Դրանք հյուսված են միասին՝ որպես երկու գծեր՝ մեկը ներքին, իսկ մյուսը՝ արտաքին։ Երեք հրեշտակները ներկայացնում են Աստծո ժողովրդի գործը, և նրանց գործը զորացվում է երեք վաների իրականացմամբ։ Արտաքինը իսլամն է և նրա մարգարեական գործը, իսկ ներքինը՝ Քրիստոսը Իր ժողովրդի մեջ՝ փառքի հույսը։ Այս պատճառով Հուդան կապված է ավանակին Հակոբի մարգարեության մեջ, որը վերաբերում է վերջին օրերում նրա տասներկու որդիների խորհրդաբանությանը։

Եվ Հակոբը կանչեց իր որդիներին ու ասաց. «Հավաքվեցե՛ք, որպեսզի ձեզ պատմեմ այն, ինչ պատահելու է ձեզ հետ վերջին օրերում։ Հավաքվեցե՛ք և լսեցե՛ք, ո՛վ Հակոբի որդիներ, և ականջ դրե՛ք Իսրայելին՝ ձեր հորը։ ... Հուդա՛, քեզ պիտի գովեն քո եղբայրները. քո ձեռքը պիտի լինի քո թշնամիների պարանոցին. քո հոր որդիները պիտի խոնարհվեն քո առաջ։ Հուդան առյուծի ձագ է. ավարից, որոյա՛կս, դու բարձրացար. նա կքեց, պառկեց առյուծի պես և ծեր առյուծի պես. ո՛վ կվեր խռովի նրան։ Գավազանը չի հեռանա Հուդայից, և օրենսդիրը՝ նրա ոտքերի միջից, մինչև որ Մելովը գա. և ժողովուրդների հնազանդությունը նրան պիտի լինի։ Իր ավանակի քուռակը նա կկապի որթին, և իր էշի քուռակը՝ ընտիր որթին. նա իր հանդերձները գինու մեջ լվաց, և իր պատմուճանը՝ խաղողի արյան մեջ. նրա աչքերը գինուց կարմիր պիտի լինեն, և նրա ատամները՝ կաթից սպիտակ»։ Ծննդոց 49:1, 2, 8–12.

Քրիստոսը Հուդայի ցեղից եղող Առյուծն է, որ Իր հանդերձները արյան մեջ լվաց, և որ «ընտիր որթն» է, որը մարգարեապես կապված է «Էշի քուռակի» հետ: Երեք վայերի արտաքին պատգամը կապված է երեք հրեշտակների ներքին պատգամին: Առաջին և երկրորդ հրեշտակները զուգահեռ են ընթանում երրորդ հրեշտակին, և առաջին ու երկրորդ վայերը պետք է զուգահեռ ընթանան երրորդ վային:

Բանալին

Նինվեի ճակատամարտը այն «բանալին» է, որ իսլամի խավարը բերում է աշխարհի վրա, երբ Հռոմեական կաթոլիկության մահաբեր վերքը բժշկվում է շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, որը Հայտնություն տասնմեկի երկրաշարժն է, որտեղ երրորդ վայը հանկարծակի գալիս է: Այն գալիս է երկրաշարժի «ժամին»:

Եվ նույն ժամին մի մեծ երկրաշարժ եղավ, և քաղաքի տասներորդ մասը ընկավ, և երկրաշարժից սպանվեցին մարդկանցից յոթ հազար, իսկ մնացյալները սարսափեցին և փառք տվեցին երկնքի Աստծուն: Երկրորդ վայը անցավ. և ահա երրորդ վայը շուտով գալիս է: Հայտնություն 11:13, 14.

Կիրակնօրյա օրենքը սկիզբ է դնում գազանի պատկերի փորձության ժամանակին աշխարհի համար, և Նինվեի պատերազմը այն բանալին է, որը նույնականացնում է վեցերորդ թագավորության նվաճումը, երբ Տյուրոսի պոռնիկը հիշվում է, քանի որ նա սկսում է երգել իր երգերը՝ Եսայիա քսաներեքի կատարման մեջ: Գազանի պատկերի փորձությունը այն փորձությունն է, որով որոշվում է մարդու հավիտենական ճակատագիրը, և այն որոշվում է նախքան փորձաշրջանի փակվելը: Աշխարհի համար փորձաշրջանը փակվում է, երբ Միքայելը վեր է կենում: Հայտնություն տասներեքերորդ գլխի տասներկուերորդ համարից և այնուհետև աշխարհի համար գազանի պատկերի փորձության ժամանակը նախապատկերված է Միացյալ Նահանգների համար գազանի պատկերի փորձության ժամանակով:

«Երբ Ամերիկան՝ կրոնական ազատության երկիրը, միանա պապականությանը՝ խղճին բռնադրանք գործադրելով և մարդկանց հարկադրելով պատիվ մատուցել կեղծ շաբաթին, ապա երկրագնդի ամեն մի երկրի ժողովուրդը կառաջնորդվի հետևելու նրա օրինակին»: Վկայություններ, հատոր 6, 18:

Գազանի պատկերի փորձության ժամանակը Միացյալ Նահանգներում զատում և կնքում է Հայտնության յոթերորդ գլխի հարյուր քառասունչորս հազարին, իսկ գազանի պատկերի փորձության ժամանակը աշխարհի համար կնքում է Հայտնության յոթերորդ գլխի մեծ բազմությանը:

«Օտար ազգերը կհետևեն Միացյալ Նահանգների օրինակին: Թեև նա է առաջատարն, այնուամենայնիվ նույն ճգնաժամը պիտի վրա հասնի մեր ժողովրդին աշխարհի բոլոր մասերում»: Վկայություններ, հատոր 6, 395:

Նինվեի ճակատամարտով ներկայացված բանալին նշանավորում է աշխարհի համար պատկերի փորձության ժամանակի սկիզբը, մինչդեռ միաժամանակ նշանավորում է Միացյալ Նահանգների համար պատկերի փորձության ժամանակի ավարտը: Նինվեի

ճակատամարտով ներկայացված մի բանալի բացում է անհուն փոսը, որը աշխարհ է բերում իսլամի հեղեղը՝ ներկայացված մորեխների կերպարանքով: Այդ բանալին կեսգիշերային աղաղակի ավարտին նախատիպավորված է մի բանալիով, որը հենց նույն փոսն է բացում Միացյալ Նահանգներում՝ կեսգիշերային աղաղակի սկզբում:

Միացյալ Նահանգների բանալին Ղևտական քսաներեքում ներկայացված է որպես փողերի տոնը, երբ էշը արձակվում է կեսգիշերյան աղաղակի հոչակման սկզբում: Այդ բանալին պտտվում է, երբ Նեշվիլի հրագնդերը հասնում են: Փողերի տոնը, և Նեշվիլի վրա հարձակումը, երբ իսլամը արձակվում է, նախապատկերում է Նինվեի ճակատամարտը Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Կիրակնօրյա օրենքը «կեսգիշերային» աղաղակի հոչակման ավարտն է, որովհետև այդ ժամանակ աղաղակը փոխվում է «բարձր» աղաղակի, և այդ ժամանակաշրջանի սկիզբը, մարգարեական անհրաժեշտությամբ, պետք է պատկերավոր ցույց տա ավարտը: Առաջին վայ-ի մեջ իսլամը պետք է տանջեր Հոմի գորքերին, որոնք խորհրդանշում են Միացյալ Նահանգները, հարյուր հիսուն տարի: Բանալին (Նինվեի ճակատամարտը) նշանավորում է կեսգիշերային աղաղակի հոչակման սկիզբը, ինչպես և փողերի տոնը: Ղևտական քսաներեքում փողերի տոնի և Պենտեկոստի միջև տասնհինգ օր կա, որը նաև Տաղավարների տոնն է: Այդ տասնհինգ օրերը, Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի փորձության ժամանակի ընթացքում, համապատասխանում են առաջին վայ-ի հարյուր հիսուն տարվա տանջանքին: Տասնհինգը հարյուր հիսունի տասանորդն է:

Այդ տասնհինգ օրերը (մեկ հարյուր հիսուն տարիները) ավարտվում են, երբ սկսվում են երեք հարյուր իննսունմեկ տարիներն ու տասնհինգ օրերը: 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ից ի վեր մարգարեական ժամանակն այլևս կիրառելի չէ, ուստի տանջանքի մեկ հարյուր հիսուն տարիները Ղևտական քսաներեքերորդ գլխի տասնհինգ օրերի խորհրդանշն են, որոնք սկսվում են Փողերի տոնով, որին հինգ օր անց հաջորդում է դրոշի վեր բարձրանալը, դրան հինգ օր անց՝ Քավության օրվա դատաստանը, ապա հինգ օր՝ մինչև Հոգեգալստյան հեղման ժամանակը:

Այնտեղ է սկսվում «Ժամը, և օրը, և ամիսը, և տարին, որպեսզի մարդկանց երրորդ մասը սպանեն»: «Ժամը» մեծ երկրաշարժի ժամն է, որը Կիրակնօրյա օրենքն է: «Օրը» Տիրոջ հատուցման օրն է, երբ Լաոդիկեական Յոթերորդ-օրյա Ադվենտիստ եկեղեցին դուրս է թքվում Տիրոջ բերանից:

Որովհետև նրանք խորհուրդից զուրկ ազգ են, և նրանց մեջ խոհեմություն չկա: Երանի թե նրանք իմաստուն լինեին, թե այս բանը հասկանային, թե իրենց վախճանը նկատի առնեին: Ինչպե՞ս կարող էր մեկը հազար հոգու հալածել, և երկուսը՝ տասը հազարին փախուստի մատնել, եթե նրանց Վեմը նրանց չվաճառեր, և Տերը նրանց չմատներ: Որովհետև նրանց վեմը մեր Վեմի նման չէ, և այդ բանի դատավորն անգամ մեր թշնամիներն են: Որովհետև նրանց որթը Սողոմոնի որթից է և Գոմորի դաշտերից. նրանց ողկույզները դառնության ողկույզներ են, նրանց ողկույզները՝ դառը: Նրանց գինին վիշապների թույն է և իժերի դաժան թույնը: Մի թե այս ամենը պահված չէ ինձ մոտ և կնքված չէ իմ գանձարաններում: Ինձ է

պատկանում վրէժը և հատուցումը. իրենց ոտքը ժամանակին պիտի սայթի, որովհետև նրանց կործանման օրը մոտ է, և այն, ինչ պիտի գա նրանց վրա, շտապում է: Որովհետև Տերը պիտի դատի իր ժողովրդին և պիտի գթա իր ծառաներին, երբ տեսնի, որ նրանց գործությունը սպառված է, և չկա ո՛չ կապված, ո՛չ մնացած: Եվ պիտի ասի. Ո՛ր են նրանց աստվածները, այն վեմը, որի վրա նրանք ապավինում էին: Երկրորդ Օրինաց 32:28–37:

Երկրաշարժի «ժամը» նրանց աղետի «օրն» է: Դա Ադվենտիզմի մեջ եղողների դատաստանն է, որոնք չունեն վերջին օրերին բազմապատկվող գիտության ըմբռնումը: Նրանք իրենց տունը կառուցելու համար ընտրել են կեղծ վեմ, սակայն իրականում նրանց վեմը ավազ է:

«Զգուշացումը եկել է. Չպետք է թույլ տրվի, որ ներս մտնի որևէ բան, որը կխաթարի այն հավատքի հիմքը, որի վրա մենք կառուցել ենք այն ժամանակվանից ի վեր, երբ լուրը եկավ 1842, 1843 և 1844 թվականներին: Ես եղել եմ այս լուրի մեջ, և այդ ժամանակվանից ի վեր կանգնած եմ եղել աշխարհի առաջ՝ հավատարիմ այն լույսին, որ Աստված տվել է մեզ: Մենք մտադիր չենք մեր ոտքերը հեռացնել այն հարթակից, որի վրա դրանք դրվեցին, մինչ օրեցօր ջերմեռանդ աղոթքով փնտրում էինք Տիրոջը՝ լույս որոնելով: Կարծո՞ւմ եք, թե ես կարող էի հրաժարվել այն լույսից, որ Աստված տվել է ինձ: Այն պետք է լինի ինչպես Դարերի Վեմը: Այն առաջնորդել է ինձ այն պահից ի վեր, երբ տրվեց»: Review and Herald, April 14, 1903.

«ամիսը» ներկայացնում է առաջին ամիսը:

Ուրեմն ցնծացե՛ք, ո՛վ Միոնի որդիներ, և ուրախացե՛ք ձեր Տեր Աստծով, որովհետև Նա ձեզ տվել է առաջին անձրևը ըստ չափի, և ձեզ համար տեղալու պիտի տա անձրևը՝ առաջին անձրևը և վերջին անձրևը՝ առաջին ամսում: Եվ կալերը պիտի լցվեն ցորենով, և հնձանները պիտի հորդեն գինով ու յուղով: Եվ ես պիտի վերականգնեմ ձեզ այն տարիները, որոնք կերել է մորելիս, խժոռոգ որդը, թրթուրը և կրծող մորելիս՝ իմ մեծ գորքը, որ ուղարկեցի ձեր մեջ: Եվ դուք պիտի ուտեք առատությամբ և պիտի հագնաք, և պիտի օրհնեք ձեր Տեր Աստծու անունը, որ ձեզ հետ հրաշալիորեն վարվեց. և իմ ժողովուրդը երբեք պիտի չամաչի: Եվ պիտի իմանաք, որ ես Իսրայելի մեջ եմ, և որ ես եմ Տերը՝ ձեր Աստվածը, և ուրիշը չկա. և իմ ժողովուրդը երբեք պիտի չամաչի: Հովել 2:23–27:

Կիրակնօրյա օրենքի «ժամին» երրորդ վայի իսլամը անսպասելիորեն հարվածում է, և Լատդիկեական Ադվենտիզմը ամաչում է, քանի որ վստահել է օձի վեմին: Այն ժամանակ, առաջին ամսում, ուշ անձրևը թափվում է մաքրված ժողովրդի վրա: Այդ պահին Միացյալ Նահանգները սպանվում է՝ Նեշվիլից սկսված տանջանքից հետո: Այն տանջանքը, որ քաղաքների կործանումն է, սկսվում է, և կիրակնօրյա օրենքի ժամին Միացյալ Նահանգները, որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն, ավարտվում է (սպանվում է)՝ աշխարհի համար գազանի պատկերի փորձության ժամանակը ներմուծելով, որը վերջանում է, երբ ութերորդ թագավորությունը հասնում է իր վախճանին՝ առանց օգնողի (սպանվում է):

Եփրատը

Եփրատ գետը խորհրդանշականորեն առնչվում է իսլամին, իսկ «Եփրատ» նշանակում է «պտղաբեր» կամ «բխել, հորդել»: Երկրորդ վայ-ի մեջ Եփրատի մոտ կապուած չորս հողմերը արձակվում են:

Եվ վեցերորդ հրեշտակը փող հնչեցրեց, և ես մի ձայն լսեցի Աստծու առաջ գտնվող ոսկե սեղանի չորս եղջյուրներից, որ ասում էր փող ունեցող վեցերորդ հրեշտակին. «Արձակի՛ր այն չորս հրեշտակներին, որ կապուած են մեծ Եփրատ գետի մոտ»: Եվ արձակվեցին այն չորս հրեշտակները, որոնք պատրաստուած էին ժամի, օրվա, ամսվա և տարվա համար, որպէսզի սպանեն մարդկանց երրորդ մասը: Հայտնություն 9:13–15.

Եփրատը ներկայացնում էր Ավետյաց երկրի արևելյան սահմանը, իսկ իսլամը մարգարեության մեջ «արևելքի որդիներն» է: Նրանց մարգարեական բնութագրիչն այն է, որ նրանք զսպվում և արձակվում են՝ սկսած նրանից, որ Ագարը զսպվեց Սառայի կողմից:

Եվ Աստված ասաց. «Սառան՝ քո կինը, ճշմարիտ, քեզ մի որդի պիտի ծնի, և նրա անունը Իսահակ պիտի կոչես. և Իմ ուխտը նրա հետ պիտի հաստատեմ՝ որպէս հավիտենական ուխտ, և նրանից հետո՝ նրա սերնդի հետ: Իսկ Իսմայելի համար քեզ լսել եմ. ահա, նրան օրհնել եմ, և նրան պտղաբեր պիտի դարձնեմ, և չափազանց պիտի բազմացնեմ. նա տասներկու իշխաններ պիտի ծնի, և նրան մի մեծ ազգ պիտի դարձնեմ»: Ծննդոց 17:19, 20.

Իսմայելը դրվեց պտղաբեր լինելու համար, իսկ Եփրատը նշանակում է պտղաբեր: Առաջին վայ-ի տանջանքի հարյուր հիսուն տարվա մարգարեության ավարտին սկսվեց մեկ ժամի, մեկ օրվա, մեկ ամսվա և մեկ տարվա մարգարեությունը, երբ իսլամը արձակվեց՝ սպանելու մարդկանց մեկ երրորդ մասը: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Աստվածաշնչի մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը սպանվում է, և դա արդի Հռոմի մեկ երրորդ մասն է: Իսլամը զսպված էր եղել 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին՝ առաջին հրեշտակի պատգամի զորացման ժամանակ, և այն արձակվեց երրորդ հրեշտակի պատգամի զորացման ժամանակ՝ 9/11-ին:

9/11-ին հարյուր քառասունչորս հազարների կնքումը սկսվեց, երբ մեռելների դատաստանն ավարտվեց, և կենդանիների դատաստանը սկսվեց: Երբ երրորդ վայի Իսլամը 9/11-ին արձակվեց, այն անմիջապէս զսպվեց կնքման ժամանակահատվածում:

«Այս տեսիլքը տրվել էր 1847 թվականին, երբ շաբաթը պահող աղվենտ եղբայրներից շատ քչերն էին, և նրանցից էլ քչերն էին ենթադրում, թէ դրա պահպանումը բավական կարևոր է՝ Աստծո ժողովրդի և անհավատների միջև սահմանագիծ քաշելու համար: Այժմ այդ տեսիլքի իրականացումը սկսում է երևալ: Այստեղ հիշատակված «այն նեղության ժամանակի սկիզբը» չի վերաբերում այն ժամանակին, երբ ժանտախտները կսկսեն թափվել, այլ մի կարճ ժամանակահատվածի՝ դրանց թափվելուց անմիջապէս առաջ, մինչ Քրիստոսը սրբաբանում է: Այն ժամանակ, մինչ փրկության գործը մոտենում է իր ավարտին,

նեղությունը պիտի գա երկրի վրա, և ազգերը պիտի գայրանան, սակայն պիտի գսպվեն, որպեսզի չխոչընդոտեն երրորդ հրեշտակի գործը: Այդ ժամանակ պիտի գա «ուշ անձրևը», կամ Տիրոջ ներկայությունից եկող զովությունը, որպեսզի զորություն տա երրորդ հրեշտակի բարձր ձայնին և սրբերին պատրաստի կանգնելու այն ժամանակաշրջանում, երբ յոթ վերջին ժանտախտները պիտի թափվեն»: Վաղ Գրություններ, 85:

Փորձության շրջանի ավարտին նախորդող ժամանակի «կարճ ժամանակահատվածը» այն ժամանակահատվածն է, երբ «Քրիստոսը սրբաբանում է»՝ «փակելով» «փրկության գործը»:

«Նախատիպական համակարգում, որը Քրիստոսի զոհաբերության և քահանայության ստվերն էր, սրբաբանի մաքրագործումը այն վերջին ծառայությունն էր, որ քահանայապետը կատարում էր տարվա ընթացքում իր ծառայության շրջանի մեջ: Այն քավության եզրափակիչ գործն էր՝ Իսրայելից մեղքի հեռացում կամ վերացում: Այն նախապատկերում էր մեր Քահանայապետի ծառայության եզրափակիչ գործը երկնքում՝ Իր ժողովրդի մեղքերի հեռացումը կամ ջնջումը, որոնք գրանցված են երկնային արձանագրություններում: Այս ծառայությունը ներառում է քննության գործ, դատաստանի գործ, և անմիջապես նախորդում է Քրիստոսի գալստյանը երկնքի ամպերի մեջ՝ զորությամբ և մեծ փառքով. որովհետև երբ Նա գա, յուրաքանչյուր գործ արդեն վճռված կլինի: Հիսուսն ասում է. «Իմ վարձքն Ինձ հետ է՝ տալու յուրաքանչյուրին ըստ իր գործերի»:

Հայտնություն 22:12: Հենց այս դատաստանի գործն է, որ անմիջապես նախորդում է երկրորդ գալուստին և հռչակվում է Հայտնություն 14:7-ի առաջին հրեշտակի պատգամում. «Վախեցե՛ք Աստծուց և փա՛ռք տվե՛ք Նրան, որովհետև Նրա դատաստանի ժամը եկել է»»: Մեծ պայքարը, 352:

Նրա ժողովրդի մեղքերի «ջնջումը» տեղի է ունենում ողջերի դատաստանի ընթացքում:

Ապաշխարեցե՛ք, ուրեմն, և դարձի՛ եկեք, որպեսզի ձեր մեղքերը ջնջվեն, երբ Տիրոջ ներկայությունից գան զովացման ժամանակները. և Նա ուղարկի Հիսուս Քրիստոսին, որ նախապես քարոզվեց ձեզ. Որի՛ն երկինքը պետք է ընդունի մինչև ամեն ինչի վերականգնման ժամանակները, որոնց մասին Աստված խոսել է աշխարհի սկզբից ի վեր Իր բոլոր սուրբ մարգարեների բերանով: Գործք 3:19–21:

Ապաշխարելու համար մարդը պետք է կենդանի լինի, և այն ապաշխարությունը, որին այստեղ Պետրոսը հղում է անում իր կատարյալ իմաստով, տեղի է ունենում, երբ գալիս է «զովության ժամանակը»: Հանգիստը և զովությունը վերջին անձրևն են, որը սկսվեց այն ժամանակ, երբ Հայտնության տասնութերորդ գլխի զորեղ հրեշտակը իջավ, որպեսզի Իր փառքով լուսավորի երկիրը: Այդ զորեղ հրեշտակը նաև 1840 թվականի օգոստոսի 11-ի առաջին հրեշտակն էր, որ իջավ, երբ Իսլամը գսպվեց, և այդ հրեշտակը «ոչ պակաս անձնավորություն էր, քան Հիսուս Քրիստոսը»: «Զովությունը» և «ամեն բաների վերականգնման ժամանակները» սկսվում են այն ժամանակ, երբ Իսլամը արձակվում է՝ ազգերին բարկացնելու համար, ապա գսպվում է, մինչև հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվում են: 9/11-ը նշանավորում է զովության և հանգստի

Ժամանակները, որոնք վերջին անձրևն են, և այն նշանավորում է «ամեն բաների վերականգնման» ժամանակահատվածը: Այն, ինչ վերականգնվում է, եկեղեցին է, որը 1863 թվականի ապստամբությունից ի վեր եղել է մարտնչող եկեղեցին, սակայն հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակ պիտի դառնա հաղթական եկեղեցին:

Մարտնչող եկեղեցին ցորենի և որումների խառնուրդ է, իսկ հաղթական եկեղեցին Հոգեգալստյան առաջին պտուղների ցորենի ընծան է: 9/11-ը առաջին անգամն էր, երբ Բաղաամը զարկեց էշին, և Բաղաամը (Միացյալ Նահանգները) անակնկալ հարձակումից անմիջապես հետո սկսեց ահաբեկչության դեմ համաշխարհային պատերազմ: Բաղաամի էշը ներկայացնում է երեք վայերը, որոնք կազմում են երրորդ վայը և ընթանում են երեք հրեշտակների լուրերին զուգահեռ: Հետևաբար, երեք վայերը մարգարեապես կառավարվում են երեք հրեշտակների երեք քայլերով: Այդ պատճառով, երկրորդ անգամ, երբ Բաղաամը զարկում է էշին, դա կրկնապատկում է, ինչպես միշտ է լինում երկրորդ քայլին: Հին բառացի և նոր ժամանակների հոգևոր փառավոր երկրի երկու այգիների միջև իսլամը 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին հարվածեց Իսրայելին, և անմիջապես հետո զսպում դրվեց Գազայի վրա, իսկ ապա իսլամը կհարվածի Նեշվիլին:

Նեշվիլի հարվածը երկու անակնկալ հարձակումներից երկրորդն է, որը Բաղաամի վկայության մեջ տեղի է ունենում խաղողի այգիների միջև: Նեշվիլը նշում է այն մարգարեական սահմանաքարը, երբ կեսգիշերյան աղաղակի պատգամը միանում է երկրորդ հրեշտակին: Կեսգիշերյան աղաղակի պատգամը սկսվում է, երբ Քրիստոսի երկու աշակերտները (ներկայացնելով երկրորդ հրեշտակի պատգամը) արձակում են էշին հաղթական մուտքի սկզբում: Այդ ընթացքն ի վերջո տանում է դեպի խաչը, որը ներկայացնում է շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի երկրաշարժը, որտեղ Հռոմի պոռնիկը հաղթահարում է աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը՝ այն բանից հետո, երբ Միացյալ Նահանգների պատմության ընթացքում մոռացվել էր նրա մասին:

Երբ պոռնիկը Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ սկսի երգել իր երգերը, Նինվեի պատերազմը կրկնված կլինի, և կշրջվի այն բանալին, որ նշանավորում է աշխարհի մեջ գազանի պատկերի փորձության ժամանակի բացվելը: Նինվեի պատերազմը կեսգիշերյան աղաղակի հռչակման ավարտն է, որը ապա վերածվում է երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակի: Այդ ժամանակաշրջանի սկիզբը, որը նշանավորվում է Նեշվիլի դեմ անակնկալ հարձակմամբ, նույնպես նախապատկերացած կլինի Նինվեի պատերազմով, որովհետև Հիսուսը, որպես Ալֆա և Օմեգա, միշտ վերջը պատկերում է սկզբով: Նեշվիլի վրա հարձակումը, մարգարեական անհրաժեշտությամբ, պիտի պարունակի Հռոմի՝ Պարսկաստանի նկատմամբ հաղթանակի այն տարրերը, որոնք Իսլամին թույլ են տալիս խավարը լցնել ամբողջ երկիրը: Դոնալդ Թրամփը Հռոմի պատկերի խորհրդանիշն է, ուստի նա պիտի հաղթանակի Նինվեի պատերազմում, որը կապված է Նեշվիլի հարվածի հետ, սակայն նրա ուժը՝ Իսլամի հեղեղին դիմակայելու համար, սպառված կլինի:

1989 թվականին Ռոնալդ Ռեյգանի հաջողությամբ հաղթած պատերազմը սառը պատերազմ էր, որը սկսվել էր Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտին: Թրամփի սառը պատերազմը Պանիումի ճակատամարտն է, և այն Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ տանում է դեպի Երրորդ համաշխարհային պատերազմը, որը նախատիպված է եղել Ակտիումի ճակատամարտով և նաև Նինվեի ճակատամարտով: Թրամփի սառը պատերազմը, որ ներկայացված է Պանիումի ճակատամարտով, հանգեցնում է Սահմանադրության մեջ եկեղեցու և պետության բաժանման «պատի» տապալմանը, ինչպես որ նախատիպված էր 1989 թվականին Բեռլինի «պատի» տապալմամբ:

Նեշվիլը ներկայացնում է այն կետը, որտեղ Բաղաամի էշը Բաղաամի ոտքը սեղմում է պատին, այդպիսով մատնանշելով խեղում պատի մոտ: Կեսգիշերային աղաղակի ժամանակահատվածը սկսվում է մի իրադարձությամբ, որը բխվում է Սահմանադրության մեջ եղած բաժանման պատին, այդպիսով նշանավորելով գազանի պատկերի կանգնեցման սկզբը (եկեղեցու և պետության միավորումը)՝ մի ուղենշով, որը նախատիպում է բաժանման պատի քանդումը գազանի պատկերի կանգնեցման ավարտին: Դոնալդ Թրամփը մարգարեականորեն կխոսի գործադիր հրամանով, որը նախատիպում է խոսելը Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, ինչպես նախատիպված է 1798 թվականի Alien and Sedition Acts-ով: Այնտեղ նա կհաղթի Դեմոկրատական կուսակցության գլոբալիստներին և նրանց համարժեքներին՝ Հանրապետական կուսակցության RINO գլոբալիստներին: Նրա հաղթանակը Նինվեի ճակատամարտում Պարսկաստանով նախատիպված թշնամիների նկատմամբ քաղաքական պատերազմի երկու կողմերին էլ կթողնի զրկված այն ուժից, որն անհրաժեշտ է դիմադրելու իսլամի մորելիսներին, որոնք կտարածվեն երկրի վրա: Թրամփի սեղմված ոտքը պատն է կեսգիշերային աղաղակի հռչակման սկզբում, որը տանում է դեպի պատը՝ ավարտին:

Հաջորդ հոդվածում մենք կշարունակենք այս դիտարկումը երեք վայերի մասին: